

1388, 1393 și 1395¹. Despre oraș sau târg avem indicații precise. Astfel, convenția încheiată în 1390 între ambasadorii lui Mircea cel Bătrîn și ai regelui Poloniei a fost semnată în orașul Suceava: «in partibus Moldavie oppidi Soczczow»². Deci Suceava din lista orașelor trebuie identificată cu târgul Suceava, și nu cu cetatea. Problema aceasta este rezolvată în sensul identificării noastre și de formularea întâlnită într-un document din 1403 aflat, în traducere poloneză, în arhiva Zolkiew. Este vorba de actul de danie de la Alexandru cel Bun către episcopia Moldovei, pentru satul Averești pe Suceava și Hreățca, din apropierea târgului Sucevei («Sucziawskoho torha»), emis în cetatea Sucevei («u Soczawi horodi») ³. Iată deci că se face o distincție netă între cetatea Sucevei și târgul Sucevei, devenit un important centru meșteșugăresc și comercial, așa cum o dovedesc recente săpături arheologice. La Suceava se percepea vama principală, așa cum se menționează în privilegiul comercial din 8 octombrie 1408 acordat negustorilor poloni din Lwow («ГЛАВНОЕ МЫТНО ГОЧАКСКОЕ») ⁴. Cercetările arheologice de la Suceava au dovedit vechimea acestui oraș, care spre mijlocul secolului al XIV-lea a intrat într-o nouă etapă a dezvoltării sale, și anume urbanizarea, fenomen petrecut înaintea venirii coloniștilor străini, dovediți pe cale arheologică către sfârșitul secolului al XIV-lea ⁵.

6. «Сирет», adică Siret. Este orașul Siret, fosta capitală a Moldovei în secolul al XIV-lea. Oraș vechi, menționat în actele papale din anii 1370—1371. Astfel, Urban al V-lea se adresa în 1370 episcopilor din Boemia și Polonia, înștiințându-i că Lațcu, voievodul Moldovei, dorește să treacă la catolicism și întrebându-i totodată dacă târgul Siret poate fi ridicat la rangul de oraș («ut oppidum suum Ceretensis Halicensis diocesis in civitatem erigere et civitatis vocabulo insignere») ⁶. Mai târziu, în 1371, Florian, episcopul Cracoviei, adevăratește împreună cu alți episcopi că a sfințit pe călugărul misionar Andrei ca episcop al Siretului. În document se arată că Siretul a obținut calitatea de *civitas* ⁷. Această calitate o mai păstra Siretul încă în 1384, an în care venitul cîntarului din acest târg era dăruit de Petru Mușat bisericii Sf. Ioan Botezătorul din aceeași localitate («quod est in praedicta nostra civitate Cerethensi») ⁸. În actele slavone Siretul este numit în această vreme „Мисто“, adică oraș ⁹. Recentele săpături de salvare de la Siret au scos la iveală bogate materiale arheologice de factură orășenească din secolul al XIV-lea, constituind, alături de izvoarele scrise, dovezi certe asupra vechimii acestui oraș moldovenesc.

7. «Баия», adică Baia. Este orașul Baia, prima capitală a Moldovei. În documentele moldovenești de la începutul secolului al XV-lea orașul este denumit la fel ca și în lista analizată mai sus. Astfel, în privilegiul comercial din 1408

¹ M. Costăchescu, *op. cit.*, vol. II, p. 604; vol. I, p. 14; vol. II, p. 612 și 613; Hurmuzaki, I₂, p. 817 și 818.

² Hurmuzaki, I₂, p. 323.

³ M. Costăchescu, *op. cit.*, vol. I, p. 46—47.

⁴ *Ibidem*, vol. II, p. 631—633.

⁵ M. D. Matei, *Unele probleme în legătură cu începuturile vieții orășenești la Suceava*, în SCIV, an. XI, 1960, nr. 1, 107 și urm.

⁶ Hurmuzaki, I₂, p. 162.

⁷ *Ibidem*, p. 169.

⁸ M. Costăchescu, *op. cit.*, vol. I, p. 4—5.

⁹ *Ibidem*, vol. I, p. 142.